

Folketingets Forhandlinger. (60.)

945 7. Nov. 1888: 1. Beh. af Lovf. om Underholdsbidr. til forladede Hustruer m. m. 946

betrages som Fattighjælp for Moderen, og jeg synes ikke, at man har Ret til at slynge i Hovedet paa dem, der have arbejdet paa den Lov, at de ville støtte den lidelige og letfærdige Tøite. Det har ikke været Meningen og er ikke Lovens Tanke. Jeg skal ikke komme ind paa den Tale, der her blev ført for lidt siden om kommunal Utugt, da det forekommer mig at ligge Spørgsmaalet fjernt, men jeg skal i Tilslutning til, hvad der er sagt fra forskjellige Sider, rette en Forespørgsel til den høitærede Justitsminister, nemlig om det ikke kunde være rigtig, om man nøie undersøgte den forladede Hustrus hele Retstilleming og derefter indbragte et Lovforslag herom. Jeg tror, at hvis man overhovedet vil indlade sig paa dette Forhold uden at indføre nye Principer i dansk Rettsordning, vilde der derigjennem kunne tilveiebringes et heldigt Supplement til den bestaaende Rettsordning. Jeg tror, at man vilde komme bort fra de værste Ulemper ogsaa med Hensyn til Formueskæleskab mellem Egtefæller, hvis man indførte Regler om, at der, indenfor en vis Tid, blev til Forladtheden knyttet den faktisk indtraadte Myndighed for Hustruen og Ret til selv at raade over sin Formue. Jeg tror, at det vilde i det Hele være heldigt, om det blev optaget fra Ministeriets Side, og at der derefter blev indbragt et Lovforslag om den forladede Hustrus Retstilleming. Jeg tror, at det er den rette Wei til at komme ud over baade Bærskelighederne ved det foreliggende Lovforslag og tillige over Bærskelighederne med Hensyn til det bestaaende Formueskæleskab, naar man ikke vil ind paa nye Principer, som vilde ligge langt ude i Fremtiden. Jeg har villet sige dette, fordi jeg tror, at det kræver saa megen Omtanke at gjøre den Ting, at jeg er bange for, at det i Grunden ikke kan blive gjort fra Thingets Side, uden at der foreligger Forarbejder fra Ministeriets Side, men jeg skal dog henstille til det Udvalg, der kommer til at behandle denne Sag, at tage den forladede Hustrus Stilling i det Hele under Overveielse for at se, om der ikke derigjennem skulde kunne tilveiebringes et heldigt Supplement til dansk Lovgivning om Formueskæleskab i Egteskab og tillige øves en Retfærdighedsbehandling, hvorved man kunde komme bort fra de Anomalier, som ere fremkaldte ved den Lov, som

blev vedtaget i det indberørende Mars Foraar om Underholdningsbidrag til vægte Vorn. **Formanden (Høgskro):** Det ærede Medlem for Præsto, Amts, 3die Valgkreds har begjært Ordet for 3die Gang. Med Thingets forventede Samtykke (Dphold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Beth: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, som talte sidst, at han syntes at have misforstaaet den Modstand, jeg i forrige Samling reiste imod den da vedtagne Lov. Det Fundament, hvorpaa jeg reiste denne Modstand, er det, som jeg har nævnt i Dag, at den kastede en forøget Byrde paa Kommunerne. Kun efter den Anledning, som det foreliggende Forslag i Dag gav, har jeg paapeget de Ulemper ved Loven af 20de April d. A., som det ærede Medlem nu fremhævede, og de Virkninger, den har haft med Hensyn til — jeg saagde ikke „lidelige Tøite“ — men løsagtige Kvinder. Det kan kun lidt hjælpe, at det ærede Medlem fortæller os, hvad Lovens Hensigt er, hvad den er møntet paa, naar Loven har andre Følger, som paa ingen Maade lade sig afdisputere. Jeg skal kun nævne et enkelt Exempel i den Retning, som er mig bekendt fra officiel Kilde. Et offentligt Juventimmer fødte et Barn og ublagde som Fader til dette Barn en bestemt Mand, og han er blevet sat i Alimenteringsbidrag. Han kunde ikke negte, at han havde havt med hende at gjøre paa en saadan Tid, at han kunde være Fader til Barnet, men efter den Stilling, hun indtog, havde mangfoldige Andre havt med hende at gjøre. Jeg veed ikke, om Noget kan finde det rigtig eller rimeligt, at der tillægges et saadant Barn og en saadan Moder saadanne Rettigheder, som Loven af 20de April d. A. hjemler i ikke ringe Udstrækning. Men jeg gjentager, det ærede Medlem vil forgjæves søge efter, at jeg har taget Hovedudsætte herpaa. Nei, det er paa de forøgede Byrder Loven kaster paa Kommunerne, at jeg støttede min Modstand.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet. 60.